

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2241/2022
23.03.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Татјане Матковић Стефановић и Бранка Станића, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ, ВВ и ГГ, сви из ..., Република ..., као правних следбеника иза пок. ДД, бив. из ..., чији је заједнички пуномоћник Никола Вавић, адвокат из ..., против тужене ЂЂ из ..., чији је пуномоћник Наталија Ђорђевић, адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 4635/21 од 14.04.2021. године, исправљеног решењем истог суда Гж 4635/21 од 21.05.2021. године, које је исправљено решењем истог суда Гж 4635/21 од 15.07.2021. године, у седници одржаној 23.03.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 4635/21 од 14.04.2021. године, исправљеног решењем истог суда Гж 4635/21 од 21.05.2021. године, које је исправљено решењем истог суда Гж 4635/21 од 15.07.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 4635/21 од 14.04.2021. године, исправљеног решењем истог суда Гж 4635/21 од 21.05.2021. године, које је исправљено решењем истог суда Гж 4635/21 од 15.07.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужилаца за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Решењем Другог основног суда у Београду П 26394/12 од 24.09.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је предлог тужене за понављање поступка. Ставом другим изреке, тужена је обавезана да тужиоцима накнади трошкове поступка у износу од 116.200,00 динара.

Решењем Вишег суда у Београду Гж 4635/21 од 14.04.2021. године, исправљеног решењем истог суда Гж 4635/21 од 21.05.2021. године, које је исправљено решењем истог суда Гж 4635/21 од 15.07.2021. године, одбијена је жалба тужене и потврђено је првостепено решење.

Допунским решењем Вишег суда у Београду Гж 4635/21 од 09.11.2021. године, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужена је изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. ЗПП.

Тужиоци су поднели одговор на ревизију, захтевајући накнаду за трошкове њеног састава.

Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), која се у овом поступку примењује на основу члана 506. став 2. наведеног закона. У конкретном случају нема потребе да се размотре правна питања од општег интереса, ни правна питања у интересу равноправности грађана, нити има потребе за уједначавањем судске праксе и новим тумачењем права. О предлогу тужене за понављање поступка, побијаним решењем одлучено је у складу са судском праксом и правним схватањима израженим кроз судске одлуке, при чему је спорно правно питање везано за конкретну чињеничну подлогу па нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној. Поред тога, ревизијом се указује на битне повреде одредаба ЗПП-а због којих се посебна ревизија не може изјавити. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије примени члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 420. став 1. ЗПП странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, а према ставу 5. истог члана ревизија је увек дозвољена против решења другостепеног суда којим се одбацује предлог за понављање поступка и решења другостепеног суда којим се потврђује решење првостепеног суда о одбацивању предлога за понављање поступка.

У конкретном случају тужена побија решење другостепеног суда, којим је одбијена као неоснована жалба тужене и потврђено првостепено решење којим је одбијен предлог тужене за понављање поступка, па имајући у виду наведено ревизија у смислу цитираног члана 420. став 1. и 5. ЗПП, није дозвољена јер се не ради о решењу којим је поступак правноснажно завршен, нити о решењу којим је одбачен предлог за понављање поступка. Овде се ради о ревизији као ванредном правном леку која је изјављена поводом одлучивања о другом ванредном правном леку, па је дозвољеност те ревизије прописана посебном законском одредбом (члан 420. став 5. ЗПП) по којој ревизија тужене у конкретном случају није дозвољена.

На основу изнетог, примени члана 413, у вези члана 420. став 6. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Врховни касациони суд је одбио захтев тужилаца за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију, с обзиром да нису били нужни за вођење ове парнице, у смислу члана 154. став 1. ЗПП, због чега је у смислу одредбе члана 165. став 1. ЗПП одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа-судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић